

cale aftrekbaarheid van de genoemde boete (als beroepskost). Opmerkelijk is dat de Europese Commissie tussenkomt in de procedure voor het Grondwettelijk Hof.

Het Grondwettelijk Hof oordeelt in bovenvermeld arrest dat boetes opgelegd door de Europese Commissie, zoals geldboetes met een strafrechtelijk karakter, niet fiscaal aftrekbaar zijn. Indien anders zou worden geconcludeerd, zou de onderneming in kwestie de financiële last van de geldboete immers ten dele kunnen afwentelen op de lidstaat. Een dergelijke interpretatie van de Belgische wetgeving zou de doeltreffendheid van kartelboetes (in het bijzonder hun afschrikkend effect) en de coherente toepassing van de verbodsbepalingen van het mededingingsrecht in het gedrang brengen en daarom strijdig zijn met het Unierecht.

Hof van Justitie van de Europese Unie 6 december 2012

Verhuizingen Coppens NV

Zaak: C-441/11 P

MEDEDINGING

Europees mededingingsrecht – Algemeen – Afspraken – Restrictieve mededingingspraktijken – Enkele voortgezette inbreuk – Gedeeltelijke nietigverklaring

CONCURRENCE

Droit européen de la concurrence – Généralités – Ententes – Pratiques restrictives – Infraction unique et continue – Annulation partielle

Deze zaak betreft kartelafspraken op de markt voor internationale verhuisdiensten in België. De inbreuk bestond uit drie afzonderlijke praktijken (prijzafspraken, 'schaduwbestekken' en 'commissies'), die volgens de Europese Commissie samen één enkele voortgezette inbreuk uitmaakten. Een aantal ondernemingen, waaronder Verhuizingen Coppens, werd door de Europese Commissie beboet voor hun deelname aan het kartel. Het Gerecht daarentegen oordeelde dat de Commissie slechts had bewezen dat Verhuizingen Coppens had deelgenomen aan (en op de hoogte was van) één van de drie genoemde praktijken, namelijk 'schaduwbestekken'. Volgens het Gerecht was de onderneming ten onrechte beboet.

Het Hof van Justitie, in het kader van een hogere voorziening ingesteld door de Commissie, vernietigt het arrest van het Gerecht. Het Gerecht had de bestreden beschikking volgens het Hof slechts *gedeeltelijk* nietig mogen verklaren, namelijk voor zover het beroep ertegen gegrond was. Het beroep mag immers niet tot gevolg hebben dat een onderneming van haar aansprakelijkheid wordt bevrijd voor dit deel van de gedragingen waarvoor haar deelname vaststaat en wel degelijk is bewezen. In casu had de Commissie weliswaar niet de deelname van Verhuizingen Coppens aan de enkele

voortgezette inbreuk bewezen, maar wel afdoende haar deelname aan de (mededingingsbeperkende) overeenkomst inzake schaduwbestekken aangetoond. Het Hof besluit dan ook tot vernietiging van het arrest van het Gerecht en verlaagt, in overeenstemming hiermee, het bedrag van de aan Verhuizingen Coppens opgelegde geldboete.

Hof van Justitie van de Europese Unie 22 januari 2013

Tomkins plc

Zaak: C-286/11 P

MEDEDINGING

Europees mededingingsrecht – Algemeen – Afspraken – Restrictieve mededingingspraktijken – Aansprakelijkheid moederonderneming – Geldboete

CONCURRENCE

Droit européen de la concurrence – Généralités – Ententes – Pratiques restrictives – Responsabilité de la société mère – Amende

In 2006 beboette de Europese Commissie een aantal ondernemingen, waaronder Tomkins en Pegler, voor hun betrokkenheid bij het 'koperen fittingen-kartel'. Tomkins werd aansprakelijk gesteld voor het gedrag van haar (tot begin 2004) 100% dochteronderneming Pegler. Pegler en Tomkins stelden elk afzonderlijk een beroep in tegen deze Commissiebeschikking. In de zaak *Pegler* oordeelde het Gerecht dat geen afdoende bewijs voorlag voor Peglers deelname aan het kartel vóór 1993 en verlaagde daarop de aan Pegler opgelegde boete. In die context, besloot het Gerecht dat ook de aan Tomkins opgelegde boete bijgevolg moest worden verminderd, ook al had Tomkins niet dezelfde (succesvolle) middelen ingeroepen. De Commissie stelde een hogere voorziening in tegen het *Tomkins*-arrest van het Gerecht en argumenteerde dat het bestreden arrest *ultra petita* was gewezen omdat het steunt op elementen die enkel in de *Pegler*-zaak werden aangevoerd.

Het Hof van Justitie bevestigt het arrest van het Gerecht. Het Gerecht heeft vastgesteld dat de aansprakelijkheid van Tomkins als moedervenootschap volledig was gestoeld op de aansprakelijkheid van haar dochteronderneming Pegler. Bijgevolg heeft het Gerecht, volgens het Hof, terecht geoordeeld dat de beperking van de aansprakelijkheid van Pegler rechtstreeks tot een vermindering van de aansprakelijkheid van Tomkins leidt. Het Gerecht heeft dus niet *ultra petita* beslist door de aansprakelijkheid van Tomkins terug te brengen op grond van de uitspraak in het parallelle door Pegler ingestelde beroep. Het Gerecht mocht namelijk oordelen dat de door Pegler en Tomkins ingestelde beroepen hetzelfde voorwerp hadden, aangezien zij beiden gericht waren op een beperking van de duur van de door de dochteronderneming gepleegde inbreuk, weze het op grond van verschillende argumenten en m.b.t. een verschillende tijds-